

continuare din pagina 2

dut din vedere mărginirea ființei cu tot ce este ea. Frica de evaluările oamenilor, a căror impresii se strâng sub prisma subiectivității firești, limitate, va genera o schimbare superficială, eventual o mască ceva mai pretențioasă care să înfățișeze o latură mai agreabilă a naturii umane. Frica de Domnul însă, teama concepută în reflecția sfințeniei absolute, armonizează natura cu statutul, conturează o nouă dimensiune a unei făpturi noi, veșnice.

Când răcoarea celestă se strânge-n cumpăna dimineții și pașii se grăbesc pe

CĂLĂUZIRE

*Ce-aș fi făcut în vremuri de nevoi,
De n-ai fi fost la cârma vieții mele,
Când năvălit-au valuri mari, puhoi,
Credința să mi-o sfarme, să mi-o spele ?*

*M-ar fi-necat atâtea ape mari,
Și-ar fi trecut pâraie peste mine,
Da-n negrele talazuri Tu apari,
Și mai departe merg ferit cu Tine.*

*Ce-aș fi făcut în lumea asta rea,
De n-ar fi fost încrederea în Tine,
De n-ar fi fost Cuvântul Tău să-mi dea
Nadejde și durerea să-mi aline?*

*Când împotriva-mi oamenii s-au strâns
Și ura lor era ca să mă-nghită,
Mânia lor - atunci când s-a aprins -
Izbânda Ta a fost desăvârșită.*

**Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"**

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Anca Sabău
Tehnoredactare: Dan Matei

cărări de munte, te inundă un soi de imensitate de nepătruns. Perfecțiunea, bunătatea, răbdarea, dragostea, dreptatea, sfințenia, transcendența... toate cuprinse într-un Dumnezeu viu. Un Dumnezeu căruia îi revine dreptul de ne modela, de a ne cere să trăim sfânt, de a ne disciplina și a ne da direcție. Și din nenumăratele gânduri se ridică unul ce descrie o teamă... o teamă ce te transformă... în fața unui Dumnezeu cu totul Sfânt.

Amalia Lupu

*Atât de plin de răni, ce-aș fi făcut,
De n-ai fi fost, Isus, Samaritene,
Să mă ridici când nimenea n-a vrut,
Și să-mi alini Tu lacrimile-n gene.*

*Ce-aș putea face singur pe pământ,
Un călător pribeag și fără țintă,
De n-aș fi auzit al Tău cuvânt,
De cer cum spune, și de Țara Sfântă?*

*Dar simt mereu cum mă călăuzești,
Și ajutor îmi dai pe-a vieții cale.
Și fiindcă-atât de mult Tu mă iubești,
Eu vreau să stau sub scutul mâinii Tale.*

Valentin Popovici

Anunțuri

Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

*„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei:
când este El la dreapta mea, nu mă clatin.”
Psalmi 16:8*

EDITORIAL

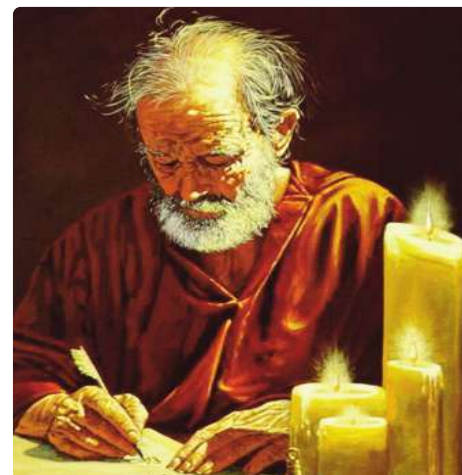
Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Frica de Domnul**

pag. 3 **Domnul nu se schimbă**

LAUDĂ-ȚI SLUJBA!

„V-o spun vouă, Neamurilor: „Întrucât sunt apostol al Neamurilor, îmi slăvesc slujba mea“

Romani 11:13

Apostolul Pavel și-a luat foarte în serios însărcinarea primită de la Domnul, ba chiar era deosebit de mândru de ea.

*„Celui cu inima tare, Tu-i chezășuiești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine.
Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Stânca veacurilor.”
Isaia 26:3-4*

El considera că a fi în slujba Domnului în calitate de apostol al neamurilor era printre cele mai onorante slujbe din lume.

De fapt, felul în care și-a privit slujba a fost unul dintre motivele care l-au condus spre o lucrare excelentă făcută pentru numele Domnului și lărgirea Împărăției Sale.

Am citit undeva că un cetățean britanic, locuitor al Londrei, a călătorit cu trenul undeva în Anglia. Ajuns într-o gară obscură dintr-un orașel neînsemnat, a fost extrem de mirat să observe un lucrător de la căile feroviare măturând peronul gării cu mare grijă și deosebită meticulozitate. Nu

Continuare pag. 2

s-a putut abține să-i strecoare acestuia cuvintele: „*mături de parcă ai fi în gara din Londra*”. Răspunsul aceluia om a venit repede și fără șansă de replică: „*nu e Londra dar este aceeași companie*”.

Este pe deplin adevărat că nu toți avem chemarea și darul marelui apostol Pavel, dar „compania” este aceeași. Astfel că lucrul important pe care trebuie să-l cunoască fiecare creștin în legătură cu slujba lui este că ceea ce dă valoare slujbei și încredințării sale stă în faptul că este pus în slujba Domnului.

Negreșit, în Biserica lui Cristos slujbele și darurile sunt diferite, dar dacă ești în slujba Domnului, indiferent de locul în care ești, aceea este o slujbă onorantă.

Fratele Laurențiu, un călugăr al ordinului carmeliților desculți, a descoperit în timp ce curăța cartofi în bucătăria mănăstirii că aceea este o slujbă onorantă din moment ce este îndeplinită în numele Domnului și pentru slava Lui.

Agnes Bojaxhiu a înțeles că slujba ei este să îngrijească săracii, orfanii și le-

proșii Indiei. Și-a lăudat slujba, făcând acest lucru pentru Domnul, iar lumea a cunoscut-o sub numele de Maica Tereza.

Ce lucru mareț s-ar întâmpla dacă fiecare credincios ar căuta să își înțeleagă chemarea și locul de slujire în Trupul lui Cristos, apoi, lăudându-și slujba, s-ar dăruia cu totul acesteia știind că-L slujește pe Domnul.

Nici un credincios nu are voie să-și vorbească de rău slujba și darul primit de la Domnul. Această atitudine nu va face decât să aducă frustrare și resemnare în viața acestor oameni iar lucrarea Domnului va avea de suferit.

Nu toate slujbele sunt la fel de vizibile și laudate, cel puțin în ochii oamenilor. Însă, dacă slujim cu gândul că facem acest lucru pentru Domnul, indiferent de însemnătatea sau importanța slujbei, ne putem lăuda cu faptul că îndeplinim una dintre cele mai onorante slujbe din lume.

pastor Daniel Chereji

Când răcoarea celestă se strânge-n cumpăna dimineții și pașii se grăbesc pe cărări de munte, te inundă un soi de imensitate de nepătruns. Culmile ce se întind spre arcul uranic și îndelungul zărilor coboară în tine un cutremur nedescris. Cum ar fi putut un haos inexplicabil să conceapă un univers într-o armonie perfectă? Și din nenumăratele gânduri se ridică unul ce descrie o teamă, o teamă în fața unei fărâme mici ce exprimă natura unui Dumnezeu incomensurabil.

Undeva, în derivă, precum vase pierdute în abisul nopții, inimile noastre au uitat să se mai teamă. Plutesc duse de

valuri, care încotro, sub umbrele frământărilor ce se deschid ca niște prăpăstii și înghit, rând pe rând, simțirea și bătăile ce le țineau în viață. Nu, nu au uitat să se teamă de ziua de azi și de cea de mâine, sau de negura viitorului, au uitat să-și întindă velele, să se teamă de Acel ce le cărmuiește în dreptatea-I sfântă. Au uitat să-și fixeze ancora în promisiuni, să-și ridice pânzele sus, să se lase ghidate și purtate după atotștiința și înțelepciunea sfântă a Celui ce le-a pregătit pentru noul drum.

Ne temem de rațiunea și intuiția umană, ne temem de păreri și... am pier-

continuare pagina 4

DOMNUL NU SE SCHIMBĂ

"Domnul nu se schimbă!" *"Am fost tânăr și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihanit părăsit...."* Ps. 37:25

Ce încurajare și ce promisiune minunată... Uneori, în viața noastră se poate întâmpla să avem sentimentul că Domnul nu ne aude... nu e lângă noi... nu știe prin ce trecem... Domnul se ascunde de noi... sau... stă pasiv... nu-i pasă... nu face nimic. Și suntem copii lui... și ne încredem în El și avem nevoie de puterea Lui și de intervenția Lui... și Domnul tace!... Nu primim răspunsul la întrebarea noastră atunci când îl așteptăm... și stăm descumpăniți și îngrijorați, insistăm în rugăciunile noastre și îl întrebăm cu ochii scăldați în lacrimi: *"Doamne de ce?"* Și David a trecut prin astfel de momente Ps. 69 *"Scapă-mă, Dumnezeule, căci îmi amenință apele viața... Nu mai pot strigând, mi se usucă gâtulejul, mi se topesc ochii privind spre Dumnezeul meu... Dar eu către tine îmi înalț rugăciunea, Doamne, la vremea potrivită. În bunătatea Ta cea mare, răspunde-mi, Dumnezeule, și dă-mi ajutorul Tău!"*

Ps.70 *"Grăbește, Dumnezeule, de mă izbăvește! Grăbește de-mi ajută, Doamne!"*

Cu mintea noastră limitată sau neluând în calcul toate posibilitățile nu ne gândim că probabil Dumnezeu are un anumit motiv pentru care ne lasă să trecem prin încercare. Parcă ieri era totul bine și dintr-o dată toate lucrurile s-au schimbat... parcă totul funcționează altfel și noi avem nevoie de ajutor și sfat de la Domnul... și nu-L găsim... Domnul tace!

***„Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine să mă tem?
Domnul este sprijinitorul vieții mele: de cine să-mi fie frică?”***

Psalmi 27:1

Trebuie însă să ne amintim că Dumnezeu este statornic și neschimbător... El își ține promisiunile: **Isaia 41:9** *"Tu ești robul Meu, te aleg, și nu te lepăd!"* **Isaia 41:10** *"Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare."* Uneori, privind la problemele noastre, uităm să avem răbdare și să ne încredem deplin în Domnul... dar și când noi suntem așa... neîncrezători și nemulțumiți și speriați... Domnul este aproape... El nu-și părăsește copiii *"cu nici un chip"*. Noi trebuie să ne schimbăm poziția și să ne ațintim privirea în sus... El este cu noi... până la sfârșit. El este tărie și ajutor și scăpare. El este Domnul... Nu este nimeni ca El... și... *"n-am văzut pe cel neprihanit părăsit, nici pe urmașii Lui cerșindu-și pâinea."*

Camelia Sabău